

01 Polisdistrikt (där uppslaget mottagits)

Stockholm

02 Arbetsenhet

KK 1

03 Uppgiftsmottagare

M. Andersson

04 telefon

4151

SPANINGSUPPSLAG
i grövre brottmål

07 Avsnitt

L

08 Löpande nr

7815-1

09 Plats för förturstämpel

05 datum

871204

06 klockan

09.30

10 Brott med vilket uppslaget hör samman

Mord / Palme

11 Spaningsuppslaget lämnat

 vid person-
ligt besök per telefon per brev

12 Uppgiftslämnarens efternamn och alla förnamn (i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

Wigerstam, GUDRUN Kristina

F-år | -mån | -dag | -nr

44 06 09-

13 Yrke/titel

fil.mag.

14 Postadress (utdelningsadress och orsadress); telefon bostaden

Lundborgsesplanaden 6 B; Arboga, tfn 0589-126 24

15 Arbetsplats (arbetsgivare, postadress och telefon arbetet)

Vasagymnasiet, Arboga, tfn 0589-~~127 40~~-140 85.

16 Uppslaget avser

 misstänkt
person fordon gods

17 Händelse (kort rubricering tex iakttagelse av person, fordon, gods, skottlossning etc med angivande av tid och plats)

Iakttagelser utanför biografen Grand.

18 I sak. (anteckna först känd persons yrke, namn, födelselid, bostad, telefon och arbetsgivare - okänd persons kön, ålder, signalement och klädsel - berört fordon's reg nr, fabrikat, typ, årsmodell, färg m m samt annat gods med noggrann beskrivning. Därefter övriga sakuppgifter med angivande av ev hjälpunkter för tider och platser samt bedömning av uppgiftslämnarens trovärdighet och ev sprit- eller narkotikapåverkan)

Wigerstam uppger att hon tillsammans med två väninnor från Arboga var på biografen Rialto 860228. De såg 19-föreställningen av Tillbaka till framtiden. Föreställningen var sannolikt slut någon gång efter 21 men det är inget som Wigerstam kan komma ihåg idag. Biografen Rialto ligger på Sveavägen 114 och de hade sin bil parkerad i P-huset vid NK dit de beväp sig till fots. De körde sedan Hamngatan-Klarabergsgatan till centralstationen där Wigerstam hoppade av med de andra fortsatte i bil till Arboga. Wigerstam bor under veckosluten under adress Tingvallavägen 32 C, Märsta, tfn 0760-216 37.

Wigerstam gick sedan och satte sig i damrummet (väntrummet) på centralen. Efter att hon hade suttit där en stund kom hon underfund med att hennes nycklar inte låg kvar i kappfickan och hon förmodade att hon hade tappat dem. Hon beslöt sig därför för att promenera till Rialto för att se om hon kunde finna nycklarna. Hon gick sedan på Klarabergsgatans norra sida och in på Sveavägen där hon gick på den västra trottoaren. När hon kommer till korsningen Sveavägen-Tegnergatan tittar hon till vänster upp mot backen av gammal vana. Vanan kommer sig av att hon vistats där ofta hos en släkting. Hon ser då en man som står i inbuktningen efter Grand-biografen. Mannen står och försöker att tända en cigarett och han darrar påtagligt på handen som om han var nervös eller drogad. Han ser dock inte ut som en missbrukare av något slag utan är normalt välvärdad. Han försöker tända cigarett tre gånger innan han lyckas.

 Forts-blad

19 Övanstående uppslag

 kan anknyta till uppslag nr

21

 anknyter till uppslag nr22 Registrerat
Signatur

23 Ärendet tilldelat

datum

signatur

20 Inlämnat av
Spaningschef
Signatur
E. J. J.

Bilr spaningschef
SignaturRegistrator
Signatur

24 Färdigbearbetat datum

25 Spaningschef sign

RPS 463 1 1 - 4 86 03 25 000 set ALLF 400 85 040 Ekonomitryck Blanketten 5172

Stockholm

02 Arbetsenhet*

KK 1

I grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Lopande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

M. Andersson

4151

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslamnare (efternamn och fornamn)

Wigerstam, Gudrun

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

Mord / PALme

05

Förhørsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

87-12-04

10 | sak

Mannen beskrivs enligt följande:

Ca 30-35 år, över 180 cm lång, barhuvad med mörkt hår som var något vågigt och inte direkt kortklippt. Han hade ganska mycket hår. Han hade ett avlångt ansikte som ^{var} snarare magert än fylligt, blek ansiktsfärg, mörka ögonbryn och mörka ögon. Hans näsa var rak och ganska smal. Han var slätrakad och saknade glasögon. Han var ikädd en svart rock av ulstertyp ^{som} slutade ovanför knäna, svarta byxor typ kostymbyxor av normal längd. Förbeklädnad lade hon inte märke till. Någon halsduk lade hon inte märke till. Wigerstam såg mannen snett framifrån och säger att mannen såg bra ut med en välväxt kropp med breda axlar och smala höfter. Beträffande tidpunkten uppger hon att hon beräknar tiden till 2235-22.40 eftersom hon fortsatte framåt tills hon kom den bit ifrån Rialto. Där upptäckte hon ett hål i fickan och kände att nycklarna ramlat ned i fällan på kappan. Hon vände då och gick tillbaka och mannen hade då försvunnit från sin plats. Strax efter att hon hade passerat Grand igen tittade hon på klockan och såg att den var strax före 2300. Hon konstaterade att hon skulle hinna med tåget mot Märsta som skulle gå 23.15 och fortsatte att gå Sveavägen fram till Sergels torg där hon tog Klarsbergsgatan mot centralen. Hon lade inte märke till något särskilt utanför Grand där det stod några få människor och tänkte inte heller på något särskilt under promenaden mot centralen.

Wigerstam uppger att hon kontaktade polisen efter 1-2 veckor men har sedan inte blivit kontaktad förrän tidningen Arbetet ringde henne. Hon säger sig vara mycket förvånad över att Arbetet kände till hennes iakttagelse eftersom hon själv inte kontaktat någon tidning.

Beträffande mannens nationalitet uppger Wigerstam att han möjligen kunde vara sydeurope.

01 Polisdistrikt*

Stockholm

SPANINGSUPPSLAG

Sid nr

i grövre brottmål

07 Avsnitt L	08 Löpande nr 7815-1-A
-----------------	---------------------------

02 Arbetsenhet*

RK-A2

03 Upprättat(d) av*

Krinsp Inge Uvemo

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*
Mordet på Olof Palme

05

Forhørsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

1989-04-20 GS

10 sak

Phörd

Protokoll över förhör med, adjukten WIGERSTAM, GUDRUN Christina, 440609-_____.
 Boende Lundegårdsplanen 6B, 2tr. 732 34 Arboga, tfn 0589-126 24.
 Under helgerna bor hon i Märsta på Tingvallavägen 32C, 195 31 Märsta, tfn 0760-286 37. Hon är anställd vid Vasa Gymnasium i Arboga, tfn 0589-14085. Hon höres på sin arbetsplats i Arboga, onsdagen den 19 april 1989 med början klockan 16.05.
 Förhørsledare: krinsp Inge Uvemo och krinsp Per Gustavsson/RK-A2.
 Inga övriga närvarande.
 Bandupptagning.

Gudrun Wigerstam höres i Palmeutredningen.

Hon höres med anledning av tidigare uppgifter hon lämnat, om att hon den 28 februari 1986 vid cirka 22.35 till 22.40-tiden, observerat en man nere vid biografen Grand på Sveavägen i Stockholm.

Gudrun Wigerstam kallas Gudrun under förhöret.

Dagen efter mordet, möjligtvis två dagar efter mordet, hörde Gudrun via radio att polisen uppmanade folk som befunnit sig i området kring Grand, både före och efter filmföreställningen, att höra av sig till polisen. I detta skede tänkte inte Gudrun på den man hon sett, då hon var ute för att leta efter sina nycklar. Efter kanske tre dagar, så kontaktade hon dock polisen och berättade det hon sett. Hon skulle sedemera bli kontaktad av polismän, så var ej fallet.

○ Cirka ett år efter mordet, blev då Gudrun kontaktad av en journalist på tidningen Arbetet i Malmö. Journalisten ringde upp till Gudruns arbetsplats i

RPS 4632 1 3 98 01 24 11 15 400 R ind L... 11 15 400 R ind L... 11 15 400 R ind L...

* Ifylls ej om blanketten används som fortsättningsblad

parkerat sin bil. Gudrun säger att hon kommer ihåg att de vimsade lite, innan de då äntligen hittade rätt parkeringsgarage. Själv hade hon inte närmare tänkt på var de parkerat bilen, eftersom hon inte själv är ägare till någon bil.

Under sin promenad från biografen och intill stadskärnan efter filmen, så gick de och tittade i olika skyltfönster och gjorde sig ingen större brådska.

Gudrun tillfrågas om hon gjort någon iakttagelse under den senare nämnda promenaden, men hon säger att så inte var fallet utan att det var som vilken kväll som helst.

Då de tre äntligen hittade rätt på bilen, så åkte de i riktning till Stockholms Central, där Gudrun steg av för att själv med pendeltåg åka vidare hem till Märsta. De två Arbogaväninnorna fortsatte sin färd hem till Arboga med sin bil.

Inne på Centralstationen gick Gudrun in och satte sig i damrummet. Då hon efter ett tag körde ner sin hand i kappfickan, märkte hon att hon saknade sina bostadsnycklar. Hon kunde inte finna dem, varför hon bestämde sig för att försöka gå tillbaka samma väg som hon tidigare gått under kvällen.

Gudrun uppskattar tiden till cirka 22.00, då hon blev avsläppt av sina väninnor vid Centralen.

Hon hade då för avsikt att åka med pendeln som avgår 22.15 mot Märsta. Nu då hon saknade sin nyckel och bestämt sig för att bege sig ut på Sveavägen för att leta rätt på sin nyckel, så promenerade hon då Sveavägen norrut på den västra gångbana. Hon säger att hon går sakta och tittar ner på marken för att om möjligt se och finna igen sina nycklar. Då hon är nerre vid Grand och tittar ner mot backen, så ser hon plötsligt ett par ben.

Gudrun menar att hon har en faster som har bott på Drottninggatan 106 och hon gick nog och tänkte på detta att det här är platser som hon har besökt ofta, då med tanke på Tegnérgatan. Hon menar att det kan vara därför hon gick där och tittade lite extra noga, samtidigt som hon funderade på sin faster.

Nu då hon lagt märke till dessa ben så tittade hon upp mot personen och kunde då se att det var en man. Gudrun såg mannen på cirka tre meters avstånd. Då hon tittat upp mot mannen, så såg hon honom i profil. Han var i färd med att försöka tända en cigarett. Han fick göra flera försök innan han fick cigaretten tänd. Gudrun reagerade på att han darrade så på hand, då han skulle tända sin cigarett. Gudrun tänkte för sig själv att, undrar om han skall lyckas tända sin cigarett. Hon tänkte ju vidare på att undrar om mannen är drogad eller om han är nervös.

Gudrun menar ju att hon blev stående där ett tag i närheten av mannen och samtidigt som hon iakttog honom, så tittade hon även ner på marken, för att om möjligt hitta igen sina nycklar som hon var ute för att leta efter.

Hon beskriver mannen som att han såg väldigt bra ut och var cirka 182 cm lång, ganska smalt ansikte, ordinär kroppsbyggnad, i varje fall inte speciellt kraftig. Han saknade vidare skägg och mustasch, okänt hur det var med polisonger. Gudrun uppfattade dock mannes hår till att vara mörkt, han hade ganska mycket hår, dock utan att man kan anse att han var långhårig. Håret var ej heller lockigt, men det låg ändock bra, så han kan ha haft lite fall i håret. Gudrun menar att han såg prydlig ut.

Längsta tiden hon såg av mannen, var i profil. Det var inget speciellt hon reagerade på rörande mannen, förutom att hon tyckte att han såg väldigt snygg ut.

Rörande mannens kläder, säger hon att han var helt klädd i svart. Han hade en rock i ulstertyp, som gick en bit nedanför knäna. Svarta byxor och svarta skor.

Sammanfattningsvis åldersmässigt, uppfattade Gudrun att han var i 35 till 45-årsåldern.

Rörande mannens ögon, säger Gudrun att de var mörka, sen om de var mörkblå eller bruna, kunde hon inte avgöra i det ljusskenet, men att hon uppfattade de som varande mörka. Hur ögonen var placerade, om de satt tätt eller var ordinärt placerade i ansiktet, det tänkte hon inte på.

Hon menar dock vidare att mannen kanske inte såg ut som en ordinär svensk, snarare som en sydeuropé, eftersom han var ganska mörk.

Hon såg mannen i sken av belysning från Grand samt banken i Grandfastigheten. Hon menar att det var ganska väl upplyst, då hon gjorde iakttagelsen av mannen.

Guðrun lade inte märke till om mannen hade någon väska eller liknande.

Hon menar vidare att han kanske inte ens såg henne eller så ville han inte visa att han sett henne.

Guðrun tror att hon har gjort dessa iakttagelser under en tid av cirka 10 sekunder. Under dessa 10 sekunder och så länge Guðrun stod kvar, så fick inte mannen fart på sin cigarett.

Guðrun promenerar Sveavägen vidare norrut på dess västra gångbana, letande efter sina nycklar. Då hon kommit fram och var i färd med att korsa Sveavägen för att bege sig över till Rialto, upptäcker hon att hon har ett litet hål i kappfickan, samtidigt som hon hör något lätt skrammel. Hon hittade då igen sina nycklar innanför fodret.

Då Guðrun hittat sina nycklar, så vänder hon på klacken och går Sveavägen söderut, fortfarande på dess västra gångbana. Då hon nu kommer fram till Grandbiografen, så är den tidigare man hon iakttagit borta.

Sedan Guðrun hittat sina nycklar, så gick hon i rask takt i riktning mot Centralen för att då därifrån åka vidare med pendeltåget hem till Märsta. Hon hade inte bestämt sig med vilket tåg hon skulle åka, men hon menar att tågen går två gånger i timmen, kvart över och kvart i hel timme.

Guðrun promenerade Sveavägen fram till Kungsgatan. Hon gick Kungsgatan ner till höger, alltså västerut ner till Vasagatan, vilken hon vek av till vänster och promenerade då fram till Stockholms Central.

○ Guðrun vill dock mena att hon ju gick och vimsade så mycket under denna kväll,

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhørsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

1989-04-20 GS

10 sak

så hon är inte riktigt säker på denna gångväg till Centralen, men hon tror att det var denna väg hon tog.

Då Gudrun passerade Grand, såg hon ju att denna man som stod i hörnet, som hon tidigare lagt märke till då hon passerade och gick Sveavägen i nordlig riktning, att han var borta. Hon såg dock att det rörde sig en del människor både i Grand foajén samt ute på gatan utanför Grand, men det var dock ingenting som hon närmare tänkte på.

Sedan så har Gudrun inget begrepp om med vilket tåg hon åkte hem, hon var ju enbart lycklig att hon återfunnit sina nycklar.

Fredagen den 28 februari 1986 på kvällen, var Gudrun såvitt hon idag kan komma ihåg, klädd i en blå fuskpäls, svarta långbyxor, svarta skor och hon var barhuvad, blont hår. Hon är 164 cm lång.

Gudrun tillfrågas avslutningsvis om hon tror att hon skulle kunna känna igen den här personen hon berättat om. Hon tror att hon kanske kan göra det, eftersom hon menar att hon under en tid av cirka 10 sekunder iakttog mannen och tyckte att han såg bra ut att hon har kvar en minnesbild av mannen.

1 mars 1986 på morgonen, fick Gudrun beskedet via sin mamma att Olof Palme blivit mördad. Hon tänkte då på att hon själv besökt Sveavägen den kvällen.

Gudrun tillfrågas vidare om hon sett någon bild eller förevisats någon bild av den så kallade 41-åringen, som idag sitter häktad såsom misstänkt för mordet på statsminister Olof Palme. Hon säger att de enda bilder hon sett, det är den maskerade bilden som förevisats i svensk massmedia. Några andra bilder rörande 41-åringen har hon inte sett.

Genom den maskerade bilden hon sett i massmedia, har hon inte bildat sig någon som helst uppfattning om, det kunde vara den mannen som hon såg utanför Grand den 28 februari 1986.

Gudrun vill få bandet återuppspelat.

